

Ա.

ՄԱՐԲՈՑ ԲՈԼՈՅ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՄԵԶ

ԵՒ ԻՐ ՊԱՅԱՅՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ ՀԱՅՈՑ ՄԱՅԻՆ

Հայ նոր բանասիրութիւնը շատ անգամ դիմած է վենետիկցի 1300 թուականներուն՝ ճամրորդ Մարքոյ Փոլոյի ուղեգրական վկայութեանց, որուն ամրողութիւնը հազիւ քանի մը էջ, [Հայաստանի եւ Հայոց մասին բակ կ'ուզեմ] չէ թարգմանուած Հայերէնի:

Նպաստակ ունենալով հետզհետէ հրատարակել բոլոր այն ծանօթ կամ անծանօթ Վկայութիւնները որոնց կը գտնուին Հայաստան այցելող հին օտար ուզեկորներու գրութիւններուն մէջ, կը սկսիմ Մարքոյ Փոլոյի:

Ուղեգրութեանց թարգմանութիւններուայս շարքը կը ներկայացնեմ չին ձանապահուրդը ի Հայու ընդհանուր խորազրին տակ:

ԳԼՈՒԽ Ա.

Փոքր Հայք¹ Այստի նաւահանգիստը, եւ երկրիս սահմանները.

Ակսելով Մարքոյ Փոլոյի Ասիոյ մէջ այցելած երկիրներուն նկարագրութեան, եւ այն նշանակելի բանեցը որոնց հանդիպած է ան հոն, եւ որոնց արժանի են յիշուելու, յարմար է յիշել որ մենք պէտք է զատենց երկու Հայաստանները, Փոքրը եւ Մեծը, Փոքր Հայաստանի թագաւորը կը բնակի Մէպասթոս անուն քաղաքի մը մէջ, եւ որ կը կ'առավարէ իր երկիրը Կատարեալ արդարութեամբ։ Քաղաքները, ամրոցները, եւ զղեակները բազմաթիւ են։ Ակսելու բոլոր պէտքերը, նաև այն բաները որոնց կը սատարեն հանգիստի, սասարդէն կը գտնուին երէ, կենդանի կամ

թոշուն, շատ կայ, պէտք է բսել նաև որ երկրին ողը նշանակելի կերպով առողջարար չէ։ Անցեալին մէջ իր ազնուականութիւնը փորձառու եւ քաջ զինուորներ կը նկատուէին, բայց ներկայ օրերուա անոնց մեծ արքեցողներ, չարաբարոյ եւ անարժէց են։ Մովկերբին վրայ կայ բաղար մը Այսա (Laiassus) անուանուած, բաւական անցուղարձով մարզեր են։ Անոր նաւահանգիստը կը յաճախուի վենետիկցի, Ճենովացի, եւ շատ ուրիշ տեղացի վաճառականներէ, որոնց կը գաճանան զանազան սեսակ գեղեր եւ համեմթեր, եւ մետաբսէ կամ բուրդէ արտադրութիւններ, եւ ուրիշ ճոխ ապրուներ ներ Անոնց որ կ'ուզեն ներբին գաղութները այցելել ընդհանրապէս նախ Այսաի այս նաւահանգիստը կը դիմն Փոքր Հայաստանի սահմաններն են, հարաւէն Խոստացուած երկիրը, այժմ գրաւուած Մարակինուներն, հիւսիսէն՝ Գարամանիա, այժմ բնակուած Թիւրքմէններէ, դէպ ի հիւսիս արեւելը կը գտնուի կեսարիա, Սերաստիա, եւ թաթարներուն ենթակայ շատ ուրիշ քաղաքներ, իսկ արեւմտեան կողմէն շրջապատուած է ծովով, որ կը հասնի մենչեւ բրիստոնեայ աշխարհի եղեցները։

ԳԼՈՒԽ Բ.

Թուրքումնիայ կոչուած երկրին մասին, ուր են Գոնիա, կեսարիա, եւ Մերաստիա քաղաքները, եւ իր վանառականութիւնը։

Թուրքումնիայի բնակչութիւնը կարելի է երեք դասակարգերու բաժնեւլ։ Թիւրքմէնները, որոնց Մահմէտը կը պաշտեն

1. Փոքր Հայաստան ըսելով կը հասկնայ առև կելէիւ։

եւ անոր օրինաց կը հետեւին, անտաշ ժողովուրդ մ'են, և ոչ զարգացած։ կը բնակին լեռներու եւ զժուարամատչելի վայրերու մէջ, ուր կը յուսան իրենց խաշինքին համար լաւ արօսատեղիներ զըտնել, քանի որ ամրողջութեամբ կենդանական սնունդով կ'ապրին։ Հոյ կայ առաջնակարգ ցեղ մը ձիերու որ Թուրքի (Turk) անոնվ կը կուսոփ, եւ ազնիւ ջորիներ որոնց բարձր գիւնով կը ծախուին։ Միւս դասակարգերն ան թոյները եւ Հայերը, որոնք կը բնակին բաղացներու եւ ամրոցներու մէջ, եւ իրենց ապրուատը կը շահին վաճառականութեամբ եւ ճարտարարուեատով։ Աշխարհին լաւագոյն եւ զեղեցկագոյն կարպեաները՝ հոյ հիւսուած են, եւ նաև մութ կարմիր եւ ուրիշ ճոխ գոյներով մետաքսեղիներ, իր բաղացներու շարքին են Գոնիա, կեսարիա եւ Սերաստիա, ուր Ս. Վլայ (Saint Blaise) շահցա մարտիրոսութեան փառաւոր թագը։ Անոնք ամրողջ հպատակ են մեծ խանին, որ արեւելեան թաթարաց կայսրն է, որ կառավարիչներ կը նշանակէ անոնց վրայ։ Այժմ մենք պիտի խօսինք Մեծ Հայոց մասին։

Պ.

Մեծ Հայոց մասին, ուր կան Արգինկան, Արգուրում եւ Արմէշ քաղաքները, լեռը ուր Նորի տապանը դադրիցաւ, եւ նշանակալից իւղի աղբիւրը։

Մեծ Հայոց ընդարձակ երկիր մ'է, որուն մուտքին կայ Արցինկան, անուամբ քաղաց մը, ուր կ'արտադրուի շատ նուրբ կտաէ մանուածք մը Պոմպագին² կոչուած

1. Հոյ ուշագիր ընել կ'ուզեմ որ Մարտոյ Փուլյ իր ուղերութեանց մէկ մէկ անգամ զորքերու մասին խօսեէ, ան որ ամրողջ Ասիան կասարեպէս կը ճանշայ և արտադրութեանց բաշ ժամանք է, միայն Հայոց արտադրած այս զորքերը կը յիշէ, թէև այս պարզան ալ կայ որ նա աշխարհին մէջ լաւագոյնի եւ զեղեցկագոյնի համամառթեամբ կ'որոշէ, որպէս մեզ նմանակը կոյ այս այս տառ ուրիշ աեկեց ալ զորքեր կը ջնումէն թէև ոչ ոյս աեկեր Հայոց և Յաւաց շինական նման լաւագոյն եւ զեղեցիկ։

նաև շատ մը ուրիշ հետաքրքրական կերպասներ որոնք ճանձրանալի պիտի թլլայ թուել։ Քաղաքն ունի լաւագոյն և ամենաաղուոր զետոնէն բխող տար ջուրի բաղնիքները (Ժերմուկները), որ կարելի չէ ուրիշ որ և տեղ գտնել, իր բնակչութիւնը մեծ մասամբ բնիկ հայեր են, բայց թաթարաց պետութեան ներքեւ Այս երկրին մէջ շատ բաղացներ կան, բայց Արգինկան զիսաւորն է, եւ արքեպիսկոպոսի թեմ։ Յաջորդներն են Արզուրում (Argiroton) Արձէց (Darziz)։ Շատ լայնատարած է, եւ ամառ եղանակին, արևելեան թաթար զօրամասի մը բանակատեղին է, որովհետեւ անոնց անասուններուն լաւ արօտատեղի կ'ընձեռէ, բայց ձմրան մօտենալուն անոնց սալիպուած են իրենց բնակավայրը փոխել, ինկող ձիւնը այն խորունկ է որ ձիերը չեն կրնար սնունդ գտնել, եւ ջերմութեան ու ճարակի սիրոյն անոնց հարաւ կը զիմնն է, գէւզ ի Պայապուրդ կոչուած դղեակ մը, որուն կը հանդիպից Տրապիզոնէն Դաւրէժ երթալու ատեն։ Հոյ կայ արծաթի հարուստ հանց մը։

Հայաստանի կեղրոնական մասին մէջ կը կանգնի շատ մեծ եւ բարձր լեռ մը, որուն վրայ, կ'ըսուի թէ Նորի տապանը զաղուեցաւ, եւ այս պատճառով կը կոչուի տապանի լեռ։ Լեռան փեշերուն շըրջանը կարելի չէ երկու օրէն նուազ ժամանակի մը ընթացքին կատարել։ Վերելքը գործնական չէ կատարին ճիւներում պատճառով, որ բնաւ չեն հալիր, այլ կը շարունակուին աւելինալ իւրաքանչիւր ճիւնարերութեամբ։ Դաշտին մօտիկ ստորնա-

2. Երզնկոյի երր նշանաւորագոյն արտադրութիւն սկզբան այդ պատապինն Ազգնայի նշանաւոր մանուռն է անտարակոյ։ Ճանօթ երր Երզնկան պիտի որ առաքէ ճանան յշեւելու չափ նշանաւոր է եղած։ Երզնկային ասէտ մէկ երկու զար տառչ, Երզնկայի արծուատուրուն մեղոնով ուրիշ տեղեր ալ տարուած է, օրինակ Ակնեն, Ազգան հայլն, Մարտոյ Փուլյի մօտ որուն կարգադրութիւն մը լուսնից այս կատան մասին բայց զատաւ կրանց ըլլաւ որ նոյն իսկ Երզնկացւոց այժմու պէտք է։

զոյն մասի զետինը կը պարարտանայ ձիւնահալէն, եւ կ'արտադրէ այնպիսի բռւսականութիւն մը, որ հոն հաւաքուող շըրջակայ երկիրներու բոլոր հօորը, կը գտնէ անսպաս պաշար։ Հայաստանը կը սահմանափակեն, հարաւէն՝ Մուսուլի եւ Մէրտինի շրջանները, որոնք պիտի նկարագրուին ասկէ վերջ, եւ շատ ուրիշներէ որոնք բազմաթիւ են մասնաւոր կերպով յիշուելու համար։ Հիւսիս՝ կը սփոռի Վլաստան, որոն սահմաններուն մօտ կայ իւղի աղրիւր մը, այնցան առաւ արտադրող որ կրնայ բազմաթիւ ուղտերու բռնհայթել։ Ասիկա սնունդի համար չէ որ կ'օգտագործուի, այլ իր բուժիչ ցեղ մ'է մարդոց եւ անասնոց մորթային հիւսանդութեանց, ինչպէս նաև ուրիշ ցաւերու, եւ լաւ է վառելու համար ալ։ Մերձակայ երկիրներուն մէջ ուրիշ բան չեն գործածեր իրենց ճրազներուն մէջ, եւ հեռու տեղերէ ժողովուրդը կու զայ ստանալու համար ասկէ։

Ահա այսրեն է Մարգոյ Փոլոյի Հայաստանի եւ հայոց մասին տուած տեղե-

կութիւնները, միայն իր երկին Եղիսուն մէջ երր Մուսուլի մասին կը խօսի սատեղեկութիւնները կ'աւելցնէ Հայոց վրայոց «Այս երկիրն (Մուսուլի) մօտերը կան Մուշ եւ Մերտին կոչուած վայրերը, ուր բանիք կ'արտազրուի մեծ բանակութեամբ, որմէ անոնք կը պատրաստեն Պոբայինի (Boccasini) կոչուած լաթը, եւ շատ ուրիշ կերպաններ։ Բնակիչները՝ արծեստաւորներ եւ վաճառականներ են, եւ ամրող ենթակայ թաթարաց թագաւորին։»

(Թրգմ. Ամազիկեմէտ)

Յ. ՔԻՒՐԵՏԱՆ

Անգլիերէն բնագիրը The Travels of Marco Polo – Revised from Marsden's translation and edited with introduction by Manuel Komroff. Boni & Liveright, New York 1926, էջ 23–26 և էջ 27էն մաս մը։

1. Գօբասինի հաւաքարը նոյնացնենց բրցական Պազարի լոթին հետ։ Ժիշուած բաժակէ։

ՈՒՂՂԵԼԻՒՔ

Էջ 241. ա սին, տող 3

– Հայ կաթ. Պատուիրակութեան պիտը և կարդալ Հայ կաթ. Պատրիարքութեան
– Défenseur   >   >   Défenseur